उर्वशी । एत्थ गोा समभाग्रा मदी । राजा । वयस्य म्रङ्गिलस्वेदेन मे लुप्यत्ते प्रज्ञाणि । धार्यतामयं स्वरुक्ते निज्ञेपः प्रियायाः ।

विद्वषकः। तदो किं। दाणिं तत्थभोदी उव्वसी मणोर्न्हतर्मुसुमं दंसिम्र फले विसंवद्दि।

उर्वशी । कुला जाव उम्रत्थाणकाद्रं म्रताणम्रं समवत्थाविमि राव तुमं म्रताणम्रं दंसिम्र जं मे म्रणुमदं तं भणाक्ति ।

चित्रलेखा। तन्ह ॥ इति तिर्स्करिणीमपनीय राज्ञानमुपसृत्य ॥ तम्रड तम्रड महाराम्रो।

राजा ॥ मनंत्रमाद्रागर्भ ॥ स्वागतं भवत्यै ॥ पार्धमवलीका ॥ भद्रे ।
न तथा नन्द्यसि मां सांच्या विरिक्ता तथा ।
संगमे दृष्टपूर्वेव यमुना गङ्गया विना ॥ ५३ ॥
चित्रलेखा । णां पठमं मेर्क्राई दीसिंद पचा विद्युलिम्रा ।
विद्रषकः ॥ अपवार्ष ॥ कधं णा एसा उव्यसी उवगदा । तत्थभोदीर सरुम्रिशर रहार केहिव्यं ।
राजा । रुतदासनमास्यता ।

चित्रलेखा ॥ उपविष्य ॥ उव्वसी मकाराम्रं सिर्सा पणिमम्र वि-माबेरि ।

राता। किमाज्ञापयति।

चित्रलेखा । मम तस्सिं सुरारिसंभवे इषाष्ट् मन्हाराम्रा जीव सर्णं ग्रासि । संपदं सान्हं तव दंसणसमुत्थेण ग्राम्रासिणा बलिग्रं